MIELIPIDE

Mikä se aktiiviviljelijä on tänä päivänä? Onko se Englannin kuningashuone tai se Nalle maineen ja mantuineen? **ESKO RAJALA**

LUKIJALTA

Jospa sittenkin liittovaltio

Eurovaalien 2014 ehdokkailta tiedusteltiin heidän kantojaan liittovaltiokehitykseen. Neljännes vastaajista kannatti Euroopan unionin muuttamista liittovaltioksi.

Saman suuntaan haluaa EU:n kehittyvän myös Euroopan Keskuspankin pääjohtaja Marion Draghi, jonka seuraava tavoite on yhteinen talous- ja finanssiliitto. Voisiko ratkaisuun pyrkiä muuta kautta?

Meille varmaan sopisi paremmin niin sanottu osavaltiomalli, jossa muodostaisimme pohjoismaiden ja balttimaiden kanssa yhteisen osavaltion. Vastaavasti Saksan ympärille muodostuisi yhteinen osavaltio keskisen Euroopan EU-jäsenmaista ja vuorostaan Välimeren jäsenmaat kuuluisivat eteläiseen osavaltioon.

Englanti ja Irlanti saisivat tulla toimeen keskenään neljäntenä osavaltiona.

Kaikissa osavaltioissa eli koko nykyisen EU:n alueella olisi käytössä vain yksi valuutta, supereuro. Osavaltioiden tehtävänä olisi alkuvaiheessa tiivistää taloudellista kehittämistoimintaa ja sen tueksi sopivaa finanssi- ja rahoitusmekanismia, jolla luotaisiin uutta työllisyyttä ja yritystoimintaa.

Myös yhteinen tulo- ja yritysverotus estäisi turhan kilpailun ja vahvistaisi verotuspohjaa.

Samalla myös tuotteiden ja palveluiden yhtäläinen arvonlisäverojärjestelmä takaisi tuotteiden ja palveluiden tarjonnassa tasapuolisen kohtelun kaikille.

Käytännössä tämä merkitsisi Suomen ja Pohjoismaiden verotuskäytännön yhtenäistämistä ja kertyvien varojen käyttöä yhteiseksi hyväksi.

Turha kilpailu ja myös hallinto kevenisi.

Tämän takaisi yhteinen osavaltiohallinto, johon jäsenmaat valitsevat edustajansa.

Valintakriteereinä voitaisiin käyttää kunkin maan asukasmäärään, kansantuotteen ja sen lisäyksen muodostamaa kerrointa.

Samaan aikaan kansallisten edustuslaitosten eli parlamenttien kokoa ja jäsenmäärää supistettaisiin.

Myös ministeriöiden kokoa ja tehtäviä karsittaisiin.

Kansallisessa hallinnossa säilyisi pääpaino sosiaali- ja terveyspalveluiden tuottamisessa.

Myös koulutuksesta osa säilyisi kansallisella pohjalla paitsi korkeamman asteen koulutus- ja tutkimustoiminta, joihin osavaltion yhteinen panostus loisi uutta dynamiikkaa.

Kullakin osavaltiolla olisi siten sen jäsenrakenteen, kansantuotteen ja taloudellisen aktiivisuuden pohjalta luotavat talouspoliittiset tavoitteet ja kehittämistoimenpiteet, joiden tarkoituksena olisi vähitellen saattaa koko EU samalla tasolle eli homogenisoida nyt niin repaleinen porukka.

Rohkeasti vain uusiin pohdintoihin ja avauksiin.

Ilman niitä näivetymme piskuiseksi rusinaksi isossa EU-sopassa eli liittovaltiossa.

Paavo Kajander
Pori

Joustot

Pertti Kukkoselle. Hyvä kirjoitus MT 22.12. Mutta miksei muut kuin palkkasarjat ja viljelijät jousta? Yritysjohto ym.
Ei nimimerkkiä

Politiikka

Kokoomuksen ainut hyvä puoli on Sanni Grahn-Laasonen! Siinä vasta Ihana ihminen jolla edes jotain järkeä/inhimillisyyttä puheissa ja toimissa.
Ei nimimerkkiä

Stubi polvilleen Taru Tujusen eteen rukoilemaan paluuta. Asiat rupeaisi hoitumaan kuin Niskavuorella ennen.
Ei nimimerkkiä

P. Orpo, tiedoksi että vesien ravinnekuormitukset tulevat lisääntymään koska tilat eivät pysty sopeutumaan ympäristösitoumuksen ehtoihin! Hyvä juttu!? **Ei nimimerkkiä**

Eläinaktivistit

Miten saa eläinaktivistit tunkeutua toisten tuotantotiloihin kun vieraita ei saisi laskea niihin muutenkaan eikö laki suojaa viljelijää ollenkaan.
Ei nimimerkkiä

Kyllä se vielä löytyy laki eläinaktivisteillekin jos ei muuta niin oma. Jaksamista sinulle Heikki Manninen. **Yrittäjä**

Viherlinja

MT:n tuleva päätoimittaja kai pitää lehden etäällä Hesarin viher-tiedonantaja-linjasta ja toisin kuin Hesarin, syrjäseudun tilaajillekin kuuluu kaikki numerot. **Ei nimimerkkiä**

Joulu

Jouluevankeliumi ja Hoosianna kuuluu koulun joulujuhlaan Suomessa. Jos suomalaiset menisi muslimimaahan, eipä heitä kunnioitettaisi.
Maassa maan tavalla

S-ryhmän henkilöstöjuhliin tarjolle vain tanskalaista possua. **Asiaomistaja**

Kartellit

Puukauppasopimuksista Kartellit ja hyvävelisopimukset ovat toimineet maailman sivu tavalla tai toisella ja toimivat jatkossakin. **Pyritään realismiin**

Sydäntaudit

Kemira alkoi lisäämään lantaan seleniä samaan aikaan Pohjois-Karjala-projektin alkaessa. Siinä syy sepelvatimotaudin vähenemiseen. **Peltomies**

STINA HAASO

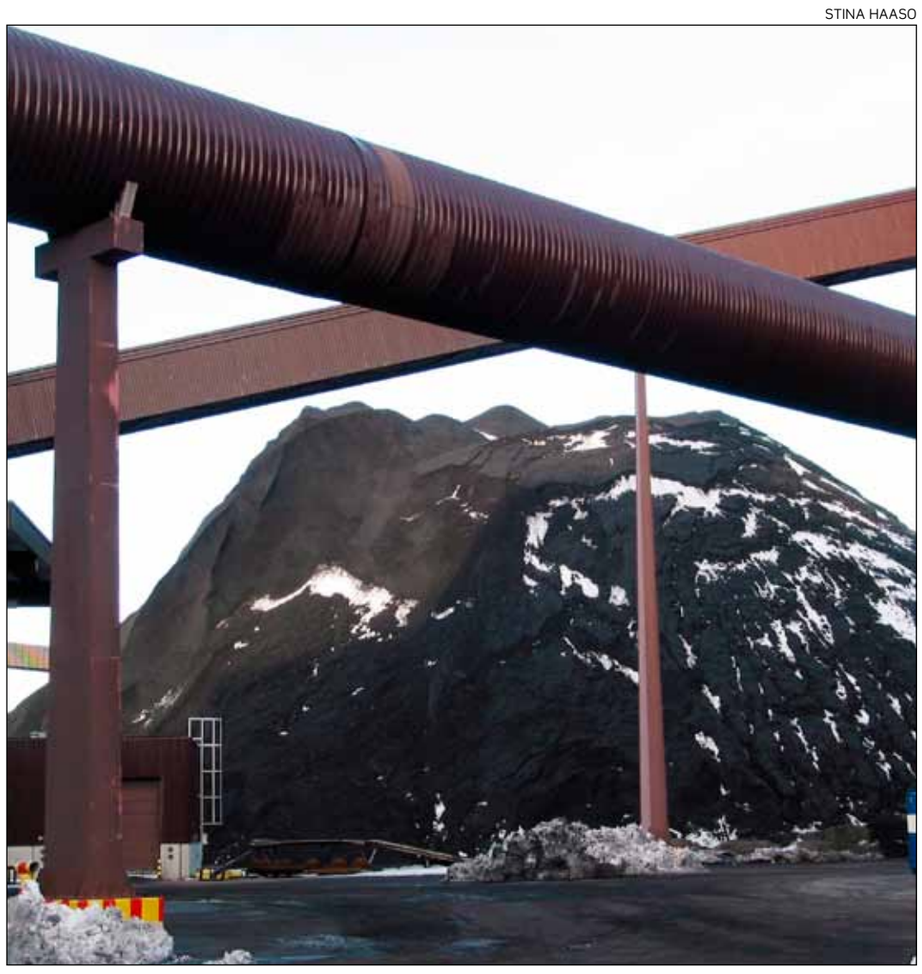

”On kummallista, että kivihiilestä luopumista Suomessa ajavat enemmän yritysjohtajat kuin Suomen luonnonsuojeluliitto”, Eero Priha kirjoittaa.

Luonnonsuojeluliitto vähättelee kivihiiltä

Kirjoituksessaan (MT 12.12.) Risto Sulkava antaa kuvan, että kivihiilen käyttö Suomessa olisi marginaalista. Todellisuudessa näin ei ole, vaan vuonna 2013 kivihiilellä tuotettiin 15 prosenttia Suomen sähköstä ja 11 prosenttia kokonaisenergiasta. Tämä on enemmän kuin esimerkiksi maakaasun tai turpeen osuus.

Kirjoituksessa mainittu turpeen ja puuhakkeen välinen verotuksen riippuvuus tulisi kyllä purkaa, mutta se vaatii tiettävästi neuvotteluja EU:n kanssa. Vaikka trendi on pitkällä aikavälillä ollut laskeva, kääntyi kivihiilen käyttö kasvuun Kataisen hallituksen aikana. Kivihiilen käyttäjiä ovat erityisesti suurten kaupunkien, kuten Helsingin ja Jyväskylän energialaitokset.

Paradoksaalista on, että juuri näissä kaupungeissa vihreiden kannatus on suurin. Helsingin Energia käyttää 90 prosenttia uusiutumattomia lähteitä (maakaasu, kivihiili), kun taas Tukholma tuottaa valtaosan energiastaan uusiutuvilla lähteillä. Näin on myös Suomessa monin paikoin, esimerkiksi Kaakkois-Suomessa (KSS Energia).

Mistä sitten kivihiilen käytön kasvu johtuu. Siihen ovat vaikuttaneet kivihiilen halpa hinta, EU:n päästöoikeuksien alhainen hinta ja kivihiilen käytön alhainen verotus Suomessa. Ruotsissa kivihiilen verotus on noin 2,5-kertaista Suomeen verrattuna.

Usein todetaan, ettei kivihiiltä voida verottaa sähköntuotannossa EU:ssa. Mutta Ruotsi on kyllä keksinyt tähänkin omia verotusmuotoja kuten typpi- ja rikkiverot.

Suomessa pelätään ilmeisesti suurten kaupunkien kaukolämmön hinnan nousua, minkä vuoksi kivihiilen verotusta ei ole nostettu viime vuosina. Ruotsissa ei myöskään veroteta biopolttoaineita niin paljoa kuin Suomessa.

Suomessa moottoripolttoaineiden eli bensiinin ja dieselin verotus on kyllä korkealla tasolla, mutta kivihiilen, polttoöljyn ja maakaasun verotus huomattavasti vähäisempää kuin Ruotsissa. Turpeen verotus on Ruotsissa myöskin olematonta, tosin sen merkitys on siellä pieni.

Energialähteitä vertailtaessa tulisi huomioida niiden koko elinkaari. Maakaasu ja kivihiili tulevat meille pääosin Siperiasta. Tällöin tarkastelussa tulisi huomioida niiden tuotannon päästöt ja riskit sekä kuljetus Suomeen asti. Tällöin tilanne muuttuu muun muassa turpeelle paremmaksi. Kivihiilikaivoksissa kuolee yli 2 000 ihmistä vuosittain metaaniräjähdyksissä ja kivihiili on kaikista energialähteistä vaarallisin ihmisen terveyden kannalta.

Samoin maakaasun ja liuskekaasun tuotantoon ja kuljetukseen liittyvät metaanipäästöt tekevät niistä jopa kivihiiltä pahemman polttoaineen ainakin 20 vuoden tarkastelujaksolla. Metaani on tällöin noin 60 kertaa hiilidioksidia pahempi kasvihuonekaasu. Jo muutaman prosentin metaanivuodot tekevät maakaasusta kivihiiltä pahemman kasvihuonevaikutuksen suhteen.

Toivoisi, että Suomen luonnonsuojeluliitto ei takertuisi liikaa turpeen verotukseen ja sen käytön vastustamiseen niin, että muut fossiiliset unohtuvat. Tämä tarkoittaa sitä, että pitäisi voimakkaammin verottaa fossiilisia polttoaineita ja suosia verotuksessa uusiutuvia polttoaineita nykyistä enemmän.

On kummallista, että kivihiilestä luopumista Suomessa ajavat enemmän yritysjohtajat kuin Suomen luonnonsuojeluliitto.

Eero Priha
dosentti
Lempäälä

Koulutuksen leikkaukset uhkaavat alueellista tasa-arvoa

Koulutettu kansa on aina ollut Suomen menestyksen salaisuus. Koska meitä on vähän, kaikkien suomalaisten taidot on saatava käyttöön. Osaava työvoima ja teknologiset innovaatiot ovat kansamme kilpailukyvyn edellytys. Siksi hallituksen esittämät koulutukseen ja sivistystyöhön tehtävät leikkaukset ovat hyvin lyhytnäköisiä.

Vuoden 2015 talousarvioon tehtyjen leikkausten lisäksi hallitus esittää toiselle asteelle, eli lukioihin ja ammatilliseen koulutukseen, ”hallinnollisia muutoksia” 260 miljoonan euron leikkausten verran. Nämä muutokset, joita ei ole suostuttu sen tarkemmin esittelemään, olisi tarkoitus toimeenpanna vuonna 2017.

Opetusministeri Krista Kiuru väittää, että yhtään yksikköä ei lakkauteta, vain hallintoa tiivistetään. Mutta koko toisen asteen hallinnon kulut ovat tällä hetkellä kuitenkin vain reilut 100 miljoonaa euroa. Eli miten 260 miljoonan euron leikkaukset muka saataisiin aikaan ilman, että joudutaan sulkemaan ammatillisia oppilaitoksia ja lukioita? Millä kriteereillä oppilaitoksia tullaan lakkauttamaan?

Hallituksen linja on, ikävä kyllä, ollut hukassa kaikilla politiikan sektoreilla koko vaalikauden ajan. Koska hallitus ei ole ollut kyvykäs tekemään päätöksiä, valtiovarainvaliokuntaan tuotiin vielä budjettikäsittelyn ratkaisevaan kokoukseen yllättävä kuuden miljoonan euron lisäleikkaus yleissivistävään koulutukseen. Hallituksen toimintakyvyttömyyden maksajiksi päätyivät näin peruskouluikäiset lapset ja peruskoulujen opettajat.

> Miten 260 miljoonan euron leikkaukset muka saataisiin aikaan ilman, että joudutaan sulkemaan ammatillisia oppilaitoksia ja lukioita?«
>
> **ESKO KIVIRANTA**

Koulutusverkossa pitää toki pystyä uudistuksiin. Myös koulutussektorimme kärsii turhista normeista, jotka estävät kehitystä ja syövät yhä niukemmaksi käyviä resurssejamme. Opetuksessa on purettava turhaa byrokratiaa. Opettajilta vaadittavaa raportointia täytyy vähentää, ja vapauttaa opettajat tekemään oikeaa työtään, eli opettamaan.

Säästöjä ei kuitenkaan saa tehdä seudullisen ja alueellisen tasa-arvon kustannuksella. Kaikilla suomalaisilla on oikeus korkeatasoiseen koulutukseen asuinpaikastaan riippumatta.

Esko Kiviranta
kansanedustaja (kesk.)

Kuka on aktiiviviljelijä

Näinä aikoina puhuttaa sana aktiiviviljelijä. Se esiintyy vuokrasopimuksissa ja kaikissa tukioikeuksissa. Asia on tärkeä. Tuo viiden hehtaarin ala – mikä yhteydessä mainitaan - on tarkoitus näköjään uhrata suuruuden alttarille. Perimmäinen tarkoitus onkin hävittää loputkin pientilat.

Ennen tilat olivat perheviljelmiä. Pienet tilat hakivat sivuansioita sahalta ja metsätöistä ja mistä milloinkin. Jo silloin suuremmilta tiloilta vaimo saattoi olla opettajana tai sairaanhoitaja.

Tiloilla suurta lapsikatrasta yritettiin kouluttaa kaikin keinoin. Mutta varottiin, ettei kaikkia poikia saa lähettää opin tielle – kukas sitten maata viljelisi. Herrojen metkut tiedettiin.

Mikä se aktiiviviljelijä on tänä päivänä? Onko se Englannin kuningashuone tai se Nalle maineen ja mantuineen?

Nykyisin tilan perheestä toinen on usein töissä tai virassa muualla. Lisäksi tilanpitäjällä saattaa olla paljon lisäansioita urakoinnin muodossa. Jotkut tilat ovat niin suuria, että omin voimin ei tilaa voida edes hoitaa. Kovinkaan paljon ei ole tiloja, missä molemmat puoliskot tekevät vain ja ainoastaan maataloutta eli maanviljelystä tai karjanhoitoa. Hyvin erilaisia tilanteita on paljon maatilan pidossa. Tosi viisas pitää virkamiehen olla pöytänsä takana tehdessä päätöksiään.

Pieni tila saattaa olla hyvin aktiivinen ja monipuolinen töissään. He ymmärtävät luonnon monipuolisuutta ja ympäristöä ja pitävät maaseutua asuttuna. Eivät ne millekään pahaa tee tai haitaksi ole. Miksihän virkamiesten kaikki energia taas kohdistuu pieniin tiloihin.

Pitäisi jo nähdä vihdoinkin suurienkin tilojen moninaiset ja kasvavat ongelmat.

On masentavaa, että ainoa kriteeri ”aktiivisuuteen” näyttää olevan vain tilan koko. Pienten tilojen arkkuun tulee taas nauloja lisää.

Esko Rajala
Ilmajoki

VIERASKOLUMNI

Minne menet metsäpolitiikka?

Otsikon kysymystä pohdittiin parissakin metsäaiheisessa tilaisuudessa Brysselissä, joissa olin puhumassa äskettäin.

Koska en omista kristallipalloa, kerroin oman näkemykseni siitä, mihin metsäpolitiikan tulisi olla menossa. Kiteytän sen näin: metsien taloudellinen potentiaali on pystyttävä hyödyntämään täysimääräisesti osana laajempaa ja nopeasti kehittyvää vihreää biotaloutta – kestävyyden rajoissa totta kai. Samoin sääntelyä tulisi järkevöittää. Soraääniä ei pahemmin kuulunut.

Biotalouden saralla eletäänkin parhaillaan mielenkiintoisia aikoja. Suomen kannalta elintärkeiden metsien ja metsäpolitiikan osalta olemme tienhaarassa. Viisaasti toimien Euroopan unionista voidaan tehdä liittolainen ja saada järkevää tukea metsien käytön lisäämiseksi. Ei-toivottua sääntelyä kun on ennestään jo aivan tarpeeksi.

Suomi on metsien käytön kannalta edelläkävijä, mikä näkyy kotimaan metsäpolitiikassa. Metsälaki antaa metsien käyttöön lisää vaihtoehtoja ja on poikkeuksellisesti pyrkinyt vähentämään sääntelyä. Suunta on oikea eikä sitä tule muuttaa. Sääntelyn vähentämistä ovat painavin perustein vaatineet melkeinpä kaikki metsäsektorin toimijat.

Mutta kappas, mitä sitten kuuluukaan. Työ- ja elinkeinoministeriö on esittänyt puun käytölle hierarkiamallia, jolla määriteltäisiin kuinka puuta saa Suomessa käyttää energiaksi. Hetkinen! Eikös metsäpolitiikan pitänyt pysyä jäsenvaltioiden päätäntävallassa nimenomaan sen takia, että hullunkurinen EU-sääntely saataisiin pysymään minimissä? Työ- ja elinkeinoministeriö tuntuu näyttävän, että kyllä sitä Suomessakin osataan, sillä metsänomistajille ja bioenergian käyttäjille oli jouluksi kaavailtu oikea risupaketti.

Suomi kaipaa kipeästi uusia avauksia ja myönteisiä uutisia. Marraskuussa uutisoitiin poliittisen epävarmuuden nousseen viime vuosina entistä suuremmaksi esteeksi investoinneille Suomeen.

Tämän on muututtava. Suomella ei yksinkertaisesti ole varaa hukata kasvun avaimia kotimaan mutapainissa. Sen sijaan tulisi ohjata kaikki keskeiset poliittiset uudistukset tukemaan kasvualoja, jotta pitkäaikaiselle menestykselle luodaan suotuisa kasvualusta.

Työ- ja elinkeinoministeriön pohjustama kansallinen biotalousstrategia linjaa, että vuoteen 2025 mennessä Suomen biotalouden kansantuote olisi yli 100 miljardia euroa ja ala poikisi 100 000 uutta työpaikkaa.

Näihin tavoitteisiin kyetään pääsemään vain, mikäli biotaloutta osataan kansallisesti käsitellä kokonaisuutena ja siihen ohjataan tarvittavasti paukkuja kotimaassa ja EU:ssa. Metsät ovat tämän työn keskiössä.

Näin vuodenvaihteessa näyttääkin siltä, että kysymys metsäpolitiikan kurssista on mitä ajankohtaisin jälleen ja erityisesti myös Suomessa.

OLLI REHN on europarlamentaarikko (kesk.).

olli.rehn@europarl.europa.eu

VERKOSSA SANOTTUA

Voit kommentoida juttua osoitteessa *facebook.com/maaseuduntulevaisuus.fi* tai *maaseuduntulevaisuus.fi*

Kauppasopimuksen kannatus epäilyttää

MT:n julkaisema uutinen kansalaisten myönteisestä suhtautumisesta EU:n ja Yhdysvaltain vapaakauppasopimukseen sai verkon kommentoijat innostumaan.

Erityisesti kommentoijat ihmettelivät sitä, miksi sopimusta kannatetaan.

”Jos uutisointi kertoo yksipuolisesti sen, mitä kauppasopimuksen lobbaajat haluavat, ja jättää kauppasopimuksen kritiikin uutisoimatta, eikä itsekään ruodi sopimusta, luonnollisesti suuri osa passiivisesti uutisointia seuraavista ihmisistä jää kannattamaan sopimusta”, huomautti K. Vastaranta ja vaati lehdistöä hoitamaan tehtävänsä vallan vahtijana.

Mikko ihmetteli puolestaan, miten ”salaista sopimusta voi kannattaa”.

”Oma lähtökohtani on se, että vastustan kaikkea mistä en tiedä mitään ja josta minulle ei ole mitään kerrottu ja vasta kun asia tulee julkiseksi sitä voi alkaa tutkimaan sillä silmällä, että onko se kannatettava asia.”

Myös Skinnyharry arvioi, että kannatus perustuu tietämättömyyteen.

”Jos kysymykseen liitettäisiin selitys siitä miten mahdollinen vapaakauppasopimus vaikuttaisi tai saattaisi vaikuttaa suomalaiseen oikeusturvaan ja lainsäädännön soveltamiseen, saataisiin aivan toisenlaisia tuloksia.”

”Vapaakauppasopimus on suuryritysten keino lobattujen ja lahjottujen poliitikkojen avulla siirtää valta yhteiskunnalta heille”, määritteli kommentissaan nimimerkki Ei voi pitää paikkansa.

”Mielestäni kuullostaa lobbareiden propagandauutiselta eikä todellisiin äänestystuloksiin perustuvalta”, totesi nimimerkki Demokratia on kuollut ja kutsui tutkimusta höpöhöpö-tutkimukseksi.

Oman osansa kritiikistä sai tuloksen sijaan tutkimusmenetelmä.

”Komissio, joka TTIP-sopimusta ajaa, teettää tutkimuksen, joka puoltaa heidän ajamaa asiaa. Ei taida olla yllättävä vastaus”, veikkasi Narvi.

”Ei oo kyl multa kysytty... Luulis että suurin osa on tuota vastaan”, totesi Joulunainen.

Hämmentynyt ihmetteli, voiko 33 000 haastateltavan otoksella saada luotettavaa tietoa yli 500 miljoonan EU-kansalaisen mielipiteistä.

”Varmaan nuo 33 000 on valittu huolella tietyistä ihmisryhmistä, että saadaan toivottu tulos.”

Jouko Karjalainen rauhoitteli tutkimusmenetelmää kritisoineita muistuttamalla siitä, että tutkimus ja sen toteutustapa, 1 000 haastateltavaa, ovat yhtä luotettavia kuin esimerkiksi vaaligallupit.

”Eurostat on varsin luotettava tutkimuslaitos, enkä oikein usko, että siellä olisi manipulointia asian suhteen.”

”Huolestuttava tulos, yhtä kaikki ja salaliittojen etsiskelyn sijasta käyttäisin aikaa sopimuksen vaarallisimpien juttujen esille nostamiseen”, hän muistutti.

Me&my olisi jättänyt koko tutkimustuloksen julkaisematta, samoilla linjoilla oli Känninen kippari.

”Alkaa olla pitkälti Neuvostoliittolaista sekä uutisointi että Suomen luotsaaminen kohti tuhoa.”

”TTIP eli vapaakauppasopimus on sellainen, joka vie Suomelta itsenäisyyden pahemmin kuin mikään muu tähän mennessä tehdyistä sopimuksista. On hyvin epäilyttävää, että ’62 prosenttia suomalaisista’ kannattaisi tätä”, kirjoitti nimimerkki En usko ennen kuin kerrotaan tarkempia lukuja.

Late muistutti lukijoita, että ”EU komissio yritti estää kansalaisadressin, joka vastustaa sopimusta. Adressi toteutettiin siitä huolimatta.”

JUHANI REKU

Tuulivoimaloiden melurajat uudistumassa

Ympäristöministeriössä valmistellaan asetusta tuulivoimamelun rajoittamiseksi. Tarkoitus on hyvä, mutta huolestuttavaa on se, että uuden ehdotuksen mukaan melunormeja nykyisiin ohjeisiin verrattuna aiotaan löysentää. Päin vastoin niitä pitäisi kiristää.

Suurten tuulivoimaloiden kauas kantava, seinien läpi tunkeva Hornet-bassomelu on ikävää kuultavaa, kuten jo rakennettujen voimaloiden lähiasukkaat kertovat.

Yöaikana sallittuna tuulivoiman ulkomeluna vapaa-ajan asuntojen osalta on tähän asti pidetty 35 desibeliä. Nyt se nostettaisiin 40 desibeliin, tarkoittaen melun keskitasoa. Mutta kuuloaisti ei mittaile melun keskitasoja, vaan aistii melun poikkeavuudet, ja kuulija herää niihin. Työstä stressaantuneiden, vapaa-ajan asunnolle hakeutuneiden asukkaiden yörauha häiriintyisi jatkossa ikävällä tavalla, jos suuret tuulivoimalat möyryävät lähistöllä.

Suurten voimaloiden yhteydessä esiintyy erityisen häiritsevää sykkivää, nopeasti vaihtelevaa bassotaajuista melua. Se ei ole voimalan koneiston ominaisuus vaan lapojen pyörimisliikkeestä eri ilmankerroksissa aiheutuva fysikaalinen ilmiö. Tuulen nopeus illalla ja yöllä lähempänä maanpintaa voi olla vähäinen, mutta ylhäällä 200 metrin korkeudessa tuulee täysillä. Tästä isojen voimaloiden erityisestä häiriöstä johtuen melumäärään tulee lisätä viisi desibeliä ennen vertaamista ohjearvoihin.

Päiväajan ulkomelutaso asutuilla alueilla saisi asetusehdotuksen mukaan olla 45 desibeliä. Esimerkiksi Ruotsissa, jossa olosuhteet ovat samanlaiset kuin Suomessa, melurajana on 40 desibeliä.

On väitetty julkisuudessakin, että Suomeen ollaan tuomassa muuta Eurooppaa tiukempia melurajoja. Kuitenkin perinteisissä tuulivoiman käyttäjämaissa Tanskassa ja Saksassa käytössä olevat arvot ovat Suomea tiukempia. Heillä voimalat myös ovat keskimäärin teholtaan vain 0,8–1,1 megawattia. Meillä pystytetään nyt voimaloita, jotka ovat teholtaan kolme- jopa viisinkertaisia.

Suomeen on tilattu jo lähes 200 kappaletta espanjalaisia 4,5–5 megawatin tuulivoimaloita, jotka ovat vasta prototyyppejä. Valmistaja ei ole ilmoittanut niille EY-konedirektiivin mukaista melupäästön takuuarvoa.Ällistyttävää onkin, että melupäästön CE-merkintä löytyy Kiinassa valmistetusta ruohonleikkurista, mutta espanjalaisen viiden miljoonan watin tehoisen jättivoimalan kyljestä sitä ei vielä löydy.

Jos asukkaiden kärsimykset ja valitukset meluhaitasta halutaan välttää, vähintäänkin Suomessa tulee olla käytössä samat melurajat kuin naapurimaassa Ruotsissa. Molemmissa maissa melun etenemiseen vaikuttavat samanlaiset pohjoisen ilmakehän ja muut luonnon ominaisuudet.

Kalevi Nikula
puheenjohtaja
Tuulivoima-kansalaisyhdistys ry